

Эмпирическое значение критерия Дарбина-Уотсона ($DW = 1,4551$). Нижняя граница табличного значения $d_L = 0,742$ и верхняя граница табличного значения $d_U = 1,413$. Согласно правилу проверки гипотезы о наличии автокорреляции 1-го порядка видим, что $d_U < DW < 4 - d_L$, то есть $1,413 < 1,4551 < 2,5449$. Можно сделать вывод, что автокорреляция отсутствует.

Автомобильный рынок сейчас является наиболее развитым рынком товаров, особенно это касается высокоразвитых стран. Главной проблемой анализа рынка автомобилей, особенно легковых, является неоднородность развития самого рынка.

В работе было выявлено три фактора, которые характеризуют объем продаж новых легковых автомобилей по странам Большой двадцатки практически на 98 %, а именно: численность населения, объем производства автомобилей, количество автомобилей, которые эксплуатируются.

Литература.

1. Проноза П.В. Світове автомобілебудування: сучасні тенденції та перспективи розвитку / П.В. Проноза // Бізнес Інформ. – 2015. – № 8. – С. 118-125.

2. Рифьяк Р.Р. Світовий та вітчизняний ринки автомобілів: порівняльний аналіз / Р.Р. Рифьяк [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://nauka/kushnir/mk.ua/?p=70473>.

3. Ладуба Т.Ю. Інтернаціоналізація автомобільної промисловості в умовах зростання національних економік / Т.Ю. Ладуба // Міжнародна економічна політика. – 2010. – № 1-2(12-13). – С. 184-209.

4. Машук Е.В. Экспертная система прогноза сбыта продукции на предприятии / Е.В Машук [Електронний ресурс]. – Режим доступа: http://elib.altstu.ru/elib/books/Files/pv2006_01/pdf/158mashuk.pdf

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

*Михайленко В. В., студентка,
Науковий керівник: Діденко Л. В., к. е. н., доцент,
Університет державної фіскальної служби України*

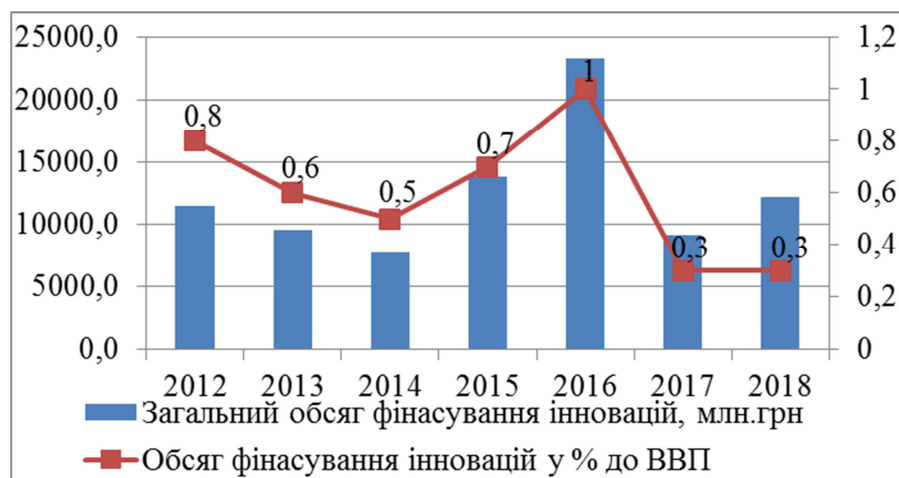
Стабільне економічне зростання та висока конкурентоспроможність будь-якої країни в умовах інтеграції досягається, зазвичай, за

рахунок упровадження сучасних інноваційних технологій. На сучасному етапі інноваційна діяльність неможлива без дій, пов'язаних із вкладанням матеріальних, фінансових або інтелектуальних ресурсів, без використання капіталу, тому необхідною умовою розвитку інноваційного процесу є процес інвестування.

У вітчизняних економічних дослідженнях проблеми активізації інноваційно-інвестиційної діяльності відповідно до фахової спеціалізації досліджують такі вчені: І.В. Лобас, М.В. Семененко, Л.М. Борщ, В. М. Геєць, О. В. Носова, Р. В. Попельнюхов та інші науковці.

Як свідчить зарубіжний досвід, одним із поширених способів фінансування інноваційної діяльності є саме інвестиційні ресурси, що можуть спричинити активізацію економічного розвитку. Інакше кажучи, інноваційний та інвестиційний види діяльності є взаємопов'язаними і взаємозумовленими процесами. Однак нині вирішення проблеми стимулювання технологічної модернізації національної економіки шляхом інвестування ускладнюється через слабе виконання функцій державного управління.

За даними проведеного спостереження Державною службою статистики України було визначено, що загальний обсяг фінансування інноваційної діяльності у 2018 р. становив 12180,1 млн. грн. або 0,3 % ВВП (рисунок 1). Найбільший обсяг інвестування в інноваційну діяльність спостерігається в 2016 році і становить 23229,5 млн. грн. Таке суттєве збільшення обсягу фінансування у 2016 році відбулося в основному за рахунок заучених коштів, які зросли в 3 рази, в той час як сума власних коштів зросла лише на 64,1 %.

Джерело: [1]

Рисунок 1 - Динаміка основних показників фінансування інноваційної діяльності у 2012-2018 рр.

На сьогоднішній день в Україні інвестиції спрямовуються переважно до галузей нижчих технологічних укладів. Близько 48 % інвестицій спрямовані в промисловість, при цьому у виробництво наукомісткої продукції, в галузь інформації та сучасних телекомунікацій вкладається тільки 3,3 % від усіх вкладених інвестицій в національну економіку.

За даним спостереженням було визначено, що дефіцит і нерозвиненість сучасних форм фінансування та державного регулювання є головними факторами, що стримують процес упровадження новітніх технологій і досягнень науково-технічного розвитку [2].

На сьогодні спостерігається низький рівень активності держави в стимулюванні інноваційних процесів і підтримці високотехнологічних виробництв. Це призвело до вкрай негативних структурних змін в економіці: занепаду високотехнологічних підприємств і домінування низькотехнологічних – сировинних. Інноваційна діяльність у державі є одним із головних напрямів розширення та збільшення капітальних інвестицій, упровадження нових технологій на підприємствах на основі науково-технічного прогресу, що зумовлює регулювання розвитку економіки, істотне підвищення її ефективності [3].

Для забезпечення в Україні інноваційно-інвестиційного розвитку економіки необхідно регулюючу роль держави звести до комплексу заходів щодо стимулювання інноваційної та інвестиційної діяльності й упровадження у виробництво наукомістких технологій, звернувши особливу увагу на:

- формування пріоритетів науково-технічної й інноваційної діяльності та забезпечення концентрації державних ресурсів на їх реалізацію;

- розвиток інноваційної інфраструктури, що забезпечує підтримку інноваційної діяльності на всіх її стадіях – від виконання науково-технічних розробок до реалізації високотехнологічної продукції й послуг;

- оптимізацію державного науково-технічного комплексу, правовідносин між суб'єктами науково-технічної діяльності;

- удосконалення системи фінансової підтримки інноваційної діяльності з використанням фондів, банків та інших інститутів, що здійснюють венчурне інвестування;

- механізми формування ринків споживання науково-технічної продукції з використанням системи державних закупівель, інвестиційних програм і фінансових планів за участю держави;

– формування законодавства, що стимулює розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності [4].

Зважаючи на те, що економічний розвиток нашої країни потребує переходу до інноваційної моделі, можна впевнено стверджувати, що економіка в сучасних умовах, як ніколи, потребує значних інвестицій, які слід найоптимальніше залучати й використовувати в інноваційній сфері. З розвитком інноваційної діяльності пов'язують вихід вітчизняної економіки із кризового стану, зростання обсягів виробництва, вихід на нові ринки, адаптацію підприємств до ринкового середовища. Від результатів науковотехнічної та інноваційної діяльності значною мірою залежить оновлення основних фондів, рівень технічної оснащеності підприємств, стан вітчизняної економіки та її конкурентоспроможність.

Література.

1. Наука, технології та інновації [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2018. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

2. Статистичний щорічник України / Державна служба статистики України ; за ред. О. Г. Осауленка. – К., 2013. – 546 с. 12.

3. Лобас І. В. Особливості інноваційно-інвестиційної політики України [Електронний ресурс] / І. В. Лобас // Державне управління: теорія та практика. – К. : НАДУ, 2011. – № 2. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Lobas.pdf>

4. Інноваційно-інвестиційна діяльність у національній економіці: сучасний стан та шляхи вдосконалення [Електронний ресурс] / М. В. Семененко // Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. - 2014. - Вип. 1. - С. 80-88.

ЗАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СЕКТОРУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Мороз О. О., студент

Науковий керівник: Насипайко Д. С., к. е. н., доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет

Особливістю сучасного етапу розвитку світового господарства є зростання взаємозалежності економік різних країн та інтенсифікації